

קונטרס

מכתב תוכחה

לרבני העדה החרדית בירושלים עיה"ק

חלק ב **אור הזוהר 487 * כסלו תשע"ד**

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

אופנים איך להאכיל טריפות ונבילות להמון עם ישראל בהרבה.

לה) תוך כדי דבור אומר אלינו הרב, אספר לכם סיפור שנוכחתי אז בעת המאורע בעיר הבירה בערלין וראיתי כמו עיני את בעל העובדא:

לו) בעיירה גארלי חיה יהודי בשם ר' ימיש שוחט. הוא היה ירא שמים מרבים, היחידי שקבל "קבלה" לשחיטה מזקני הגה"ק מגארלי זי"ע. הרב הוסיף: אם זקני נתן למישהו קבלה לשחיטה, שזו היתה הקבלה היחידה, הראשונה והאחרונה, שנתן זקני במשך כל ימי חייו, אתם כבר יכולים לתאר לעצמכם איך היה נראה השוחט הזה. (לז) ר' ימיש היה השוחט הפרטי של הגה"ק מגארלי זי"ע. כמובן מיד שנודע שזקני אוכל רק משחיטת ר' ימיש ממילא כל חסידי צאנו דקדקו לאכול רק משחיטת ר' ימיש.

לה) בעיר בערלין גרו הרבה מחסידי צאנו שרצו לאכול רק משחיטת ר' ימיש. אבל הדבר עלה להם בקשיים גדולים עד שהבשר הגיע אליהם, ואיך להחזיק זאת שלא יתקלקל, כי עדיין לא היו אז אמצעי הקירור להחזיק זאת לזמן ארוך.

לט) לכן טיכסו חסידי צאנו-גארלי עצה איך להביא את השוחט מגארלי ר' ימיש לבערלין.

מ) באותו זמן אירע בבערלין, ששוחט אחד, מחמת מצב בריאותו, משך ידו מלשחוט. החסידים ניצלו הזדמנות זו והציעו לבעל בית המטבחים, שיקבל את השוחט המפורסם ר' ימיש מגארלי, כשוחט בבערלין, כי שמו הטוב הולך בכל המדינות וממילא יוכלו למכור הרבה בשר בכל המקומות.

מא) הבעל-בית נתרצה לזה ומיד שלחו לר' ימיש שיבוא לבערלין. אכן הוא תיכף, בהזדמנות הראשונה בא. עם בואו נתוועדו מיד כולם לסדר הדברים עד הפרט האחרון. עם גמר האסיפה הוביל הבעל-בית את ר' ימיש לבית השחיטה, שיראה בעצמו איך נראה הדבר ומה שיש לו להוסיף בתיקונו וכו'.

מב) בית המטבחים הי' גדול ממדים, שסיפק בשר להרבה מקומות על ידי קרונות רכבת. השוחט ר' ימיש התבונן מהנעשה שמה וראה שתהליך השחיטה הוא יותר מדי מהר, לכן התנה עצמו בפירוש, שאינו יכול לשחוט

הצה"ק מגארליץ זי"ע בא מעולם העליון להציל את השוחט שלא יאכילו על חשבוננו מיליוני כותים נבילות וטריפות חלב ודם בכל יום

כז) מעשה נורא מהרה"ק ר' ברוך מגארליץ, בן הדברי חיים, ששמעתי מפה קדוש, (מחתיני) הרה"ק מקלויזנבורג זצ"ל

כח) בשנת תשל"ו, לפני שהוצאתי את ה"מדרך לכשרות" מספר 14, ששמה התחלתי לגלות בפרהסיא מה שמתחולל אצל השחיטה החרדית ביותר, אחרי ששוחחתי הרבה שנים כמעט עם כל הרבנים מהתאחדות הרבנים, שיראו לתקן אצל השחיטה מה שצריך, שמעתי שהרב מקלויזנבורג (שליט"א) זצ"ל הוא מומחה גדול בעניני שחיטה, לכן הלכתי אליו עם בנש"ק אחד, מומחה בנדון זה.

כט) כשנכנסנו אליו שאל אותנו מה משאלתנו? ענינו: באנו לשמוע חוות דעתו אודות מצב הכשרות והמעשים המחפירים שנעשים בזה אצל השחיטה החרדית ביותר כלומר.

ל) הרב הגיב כדרכו: "אם בשנת תשל"ז נמצאים עוד שני אברכים שכואב להם שמאכילים לכלל ישראל נבילות וטריפות, הרי המשיח כבר יכול לבוא..."

לא) התחלתי לספר מהנעשה בתהליך השחיטה. שוחחנו אודות שאלות ותשובות שונים העוסקים בשחיטות שונות במשך דורות רבים. נהיר היה לרב עשרות ספרי שו"ת המביאים מאורעות שונים, מכשולים בעניני שחיטה. הרוב מהם היו מוכרים לי.

לב) מסרתי להרב הרבה עובדות בעניני שחיטה. הרב לא פיגר אחרי באומרו: זה כבר שלוש שנה שאני מתריע שאוכלים פה נבילות וטריפות.

לג) הרב הוסיף: לפני המבול של אש, בעיירת קלויזנבורג, הייתי ר' שלוש פעמים ביום, מפני שפחד מי יודע מה עושים שמה השוחטים בעת שהוא אינו נמצא עמם.

לד) הוא הדגיש, שגם הקדוש החתם סופר זצ"ל עשה כן, כפי שהוא כותב בתשובתו (ירד סימן י"ח), שהיה הולך בעצמו כמה פעמים ביום לבית המטבחים. הרב מקלויזנבורג סיים: על אחת כמה וכמה איך שאנו צריכים להזהר בדורנו, מפני שהבעל דבר "התבגר" ויודע יותר

רק באופן כפי שהוא רגיל בגארלי, בעל הבית הסכים לזה מיד.

(ג) אחר כך עורר השוחט, היות ומטעם הממשלה הנהיגו לנפח הריאות דוקא במנפח ולא בפה, מחמת חשש חולי השוחט, כמובן שבמנפח יכולים לנפח יותר חזק ומהר, ולפעמים זה יכול לגרום שהריאה תתפוצ, לכן רצה שבדווקא ינפחו הריאות רק בפה. גם לזה הסכים הבעל-בית, הגם שהרופאים הוטרניארים התנגדו לזה. גם בנדון שכירות השוחט הבטיחו לו שכירות הגונה ביותר, ובאופן זה קיבל ר' ימיש עליו להיות שוחט בבערלין.

(ד) הוסכם שביום שלישי הבא לטובה, בשעה שבע בבוקר יתחיל ר' ימיש לשחוט בשעה טובה ומוצלחת.

(ה) ביום השלישי בשעה המיועדת השוחט איננו עוברת עוד שעה ועוד שעה ועדיין השוחט איננו כל בית-המטבחים, על פועליו, מאות נכרים, עמדו הכן לרגע שהשוחט יתחיל פעולתו, אבל עדיין הוא איננו.

(ו) בעל המטבחים כבר הי' אובד עצות, פה עומד הכל הכן והשוחט איננו, וזה גורם לו הפסד גדול. מיד נסע לבית השוחט לברר מה קרה, האם רק איחר לקום או ח"ו משהו יותר רציני.

(ז) בהגיע הבעל-בית לבית השוחט, הוא פונה אליו במרירות: היתכן כזאת! כל המפעל עומד הכן לקראתו ואיך יכולים לעכב מפעל אדיר כזה על מאות פועליו?

(ח) השוחט מתנצל לפני הבעל-בית באומרו: בעל-בית יקר, אתם לא יודעים מה קרה? קמתי השכם בבוקר, שהי' מוכן לזמן התחלת השחיטה. אך עם פתיחת עיני אני מרגיש שידי הימנית משותקת לגמרי. אין לי שום הרגשה בה. אין לי שום מושג מה קרה.

(ט) בעל המטבחים לקח מיד את ר' ימיש השוחט לבית החולים הכי גדול באיזור והזעיק המומחים הכי גדולים בשדה זה. גם הזעיק מומחים גדולים מקרוב ומרחוק. כסף לא נחשב אז אצלו לכלום.

(י) הרופאים בדקו את יד השוחט ועשו בדיקות מיוחדות וקבעו אחר כך שיד השוחט מורעלת ומתחילה להרקיב; כדי להציל חייו מוכרחים להוריד את כל היד הימנית, אחרת אין תקוה לחייו.

(יא) השוחט ר' ימיש לא רוצה לשמוע בעצת הרופאים ועומד בתכיפות על דעתו לא לעשות שום פעולה. הוא מקווה שבעה"ל זה יתרפא מאליו.

(יב) ככה נשאר השוחט ר' ימיש בבית החולים במשך שלוש שבועות. במשך כל הזמן ביקרו אותו אנשי העיר. משראו הרופאים שאין ביכולתם לעזור להשוחט, שלחו אותו הביתה.

(יג) בכל יום ויום ביקרו אותו אנשי העיר שונים. השוחט היה עצוב מאוד ממה שקרה אתו, אך הבליג על יגונו ולא סיפר למבקריו מה שבלבו. הוא קיבל כל אדם בספר פנים יפות. גם ילדי העיר בקרו אותו ואיחלו לו רפואה שלימה, וככה עברו כמה שבועות.

(יד) ביום שלישי בהיר אחד קם ר' ימיש בבוקר השכם והנה ידו על מכונה כמקדם. כששאלו אותו מבקריו: ר' ימיש מה קרה? הוא מספר:

(טו) באמצע הלילה לפני שקמתי אותו יום שלישי להתחיל לשחוט, נתגלה אלי בחלום מורי ורבי ר' ברוך גארליצער ושאלני:

(טז) - "ימיש! קבלת עליך להיות שוחט בבערלין?!" עניתי:

(יז) - כן, רבי. קבלתי עלי להיות שוחט כאן, אך התניתים עם כל הפרטים והתקנות באיזה אופן אני אשחוט כאן?!"

(יח) הצדיק מגארלי נ"ע שואלו הלאה:

(נט) - "היודע אתה, ימיש, שאפילו שיקוימו כל תנאיך ותקנותיך על צד הכי טוב, בכל זאת ימכור בעל המטבחים קרונות רכבת מלאים בשר שאתה אף פעם לא שחטת?!" הרבי פושט ידו הקדושה אלי ונעלם. אני מתעורר בפעימות לב חזקות מאוד ומרגיש שידי משותקת לגמרי.

(ס) ר' ימיש ממשיך ומספר:

(סא) "הלילה ראיתי שוב בחלומי את מורי ורבי מגארלי זי"ע ושואל אותי:

(סב) - "ימיש, האם אתה עוד רוצה להיות שוחט בבערלין?!" השבתי:

(סג) - "רבי, אני לא רוצה יותר להיות שוחט פה. הרבי יסלח לי, לא ידעתי שאני עושה משגה בהסכמתי זו. פרצתי בכבי מר, שיעורר רחמים עלי בשמי מרומים שידי תשוב לאיתנה הראשון". מורי ורבי פושט ידו הקדושה אלי ואומר:

(סד) - "אם כן היה בריא" ונעלם מעיני. מיד התעוררתי וידי כמקדם.

(סה) הרב מקלויזנבורג זצ"ל סיים: "רואים אתם בנים יקרים, זה קרה בזמני. בעיני ראיתי השוחט עם היד המשותקת, ואחר כך עם היד הבריאה כמקדם. עוד נמצאים עדים חיים רבים שזוכרים המאורע, מחמת שגרו בשכנות עם ר' ימיש השוחט הנ"ל.

(סו) הרב מקלויזנבורג המשיך: "אבל איפה לוקחים היום צדיקים כאלו, שאפילו בעולם האמת לא נח ושקט, כי זה היה אחרי רבות בשנים מפטירתו, בכל זאת היה בו הכח לבוא לעולם הזה, להשגיח על השוחט שקיבל ממנו קבלה שלא יהיה גורם ח"ו שציבור גדול יהודים חרדים יאכלו נבלות וטריפות".

(סז) הרב מקלויזנבורג נפרד מאתנו בחמימות הלב ואמר: "שירחם עלינו השי"ת וישלח הגואל צד במהרה בימינו".

(סח) הוא הוסיף לעורר בנדון זה בעשרות קאסטים בדרשות שלו.

(סט) אחרי שגמרתי לספר העובדא מר' ימיש השוחט, היה נוכח שם ר' יוסף קויפמאן שליט"א, מוכר הקאסטות, שהקליט הכל על קאסעטא, שקיימת עד היום ויכולים לקנותה אצלו.

(ע) ר' יוסף הנ"ל אמר: אני בן ברלין, גרנו בשכנות לר' ימיש השוחט הנ"ל. נתלויתי לאבי ז"ל כשהלך לבקר את השוחט הנ"ל בבית החולים. גם הייתי עם אבי ז"ל בביתו, כשירו היתה משותקת, וכן זכיתי לראות ידו בריאה כמקדם, ממש תחיית המתים.

(עא) רק אז נודע לציבור הרחב מה נקרא שחיטה המונית, ואיך היצר מבלבל ההמון עם.

(עב) אחר כל הנ"ל יצאו עשרות רבנים גאוני ומאורי ישראל החרדים לדבר ה' (ראה תולדות יעקב יוסף פ' וישב באריכות החילוק) והתריעו בדרשותיהם אודות כשרות העופות והבקר לכל אורך ורוחב ארצה"ב. עשרות רבנים הותקפו בטרור איום ונורא. אך הרבנים האמיתיים עמדו בנסיון ולא נסוגו. אשרי חלק בזה ובכא.

(עג) הוצאתי אז ספרים חשובים בעניני שחיטה, שמבאר כל הענינים בזה בכובד ראש.

(עד) אספתי מיותר מאלף ספרי שו"ת, כל הנוגע לשחיטה כשרה והגונה, ומכשולים שיכולים לאירע אם לא זהירים בזה ביותר, ופרסמם בספר. כמו כן הוציא לאור עולם אז שלוששים ושש ספרים על עניני כשרות ושחיטה וניקור ועוד. [כעת יצא כבר לאור 86 ספרים על ניקור, 52 קיבוץ גדול על חמשה הל' שחיטה בשם הלכה למשה מסיני. 40 ירחונים מדריך לכשרות. [שחלק אחד נדפס בשם הגה"צ מדברעצין זצ"ל, ואחר הטעראר הגדול שרצו להרוג אותו פחד, והוצאתי אח"כ לאור בשמ"ן 120

בולעטינס על שחיטה וניקור, 42 ספרים וקונטרסים על כשרות ושחיטה וניקור.

עה) אודות פעולתי, יצאו אחר כך רבנים גאוני ומאורי ישראל האמיתים (ראה באריכות בספר תולדות יעקב יוסף פרשת נשא) והרעישו בדרשותיהם אודות כשרות העופות והבשר בקר בארה"ב.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין זהירות בכשרות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הס"מ, ואח"כ יהיה בכ"י לדורות

1. רוב אפיקורסות רח"ל מתנוצץ באדם על ידי אכילת נבילות וטריפות, (תורת משה פרשת קדושים).

2. מאכלות אסורות פוגם אפילו בשוגג, אלא שיתשנה הפגם דבמידת תעשה נפשו שקץ, ובשוגג תטמטם נפשו ונטמאת (אור החיים הקדוש פרשת שמני).

3. אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבילות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי (רש"י משפטים ל).

4. אין עבירה גדולה כל כך כמאכלות אסורות שזוה יצאו מדינות שלימות לתרבות רעה (שרת דברי חיים סימן ז).

5. כל מה שסוכל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

6. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

7. אוי להם ואי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגועל, כי הקב"ה גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א).

8. מדבק נפשו בסטארא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטומאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

9. נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף ק"ה).

10. נכנס בו מחשבת כפירה ומינות (רמב"ם).

11. הבנים יוצאים לתרבות רעה ח"ו (אגרא דפרקא אות קצ"ז).

12. מכניס טומאה בלבו ובנפשו של אדם (מסילת ישרים).

13. למה משיח לא בא בשנת הכת"ר? - תשובה! עבור שוחטים קלים, (דרך הנשר, שמרו משפט).

14. כל האוכל מאכלות אסורות מעכב ביאת משיח צדקינו - מי החריב את ביתנו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו? - מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? עבור שוחטים שמאכלים נבילות וטריפות (ברית משה על הגדה של פסח).

15. אין לו טהרה עולמית ומאבד חלק עולם הזה ועולם הבא (יש שכר עמוד מ"ב).

16. נעשה מין ורשע (האריז"ל).

17. מליון יהודים נהרגו בשנת ת"ח עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק קב).

18. שלשה וחצי מיליון יהודים יצאו מן הדת בגרמניה עבור שוחטים קלים (שרת דברי חיים).

19. הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטה (ברכת אברהם).

20. מחזה מחרידה ומזעזע: השוחט אינו שוחט עוף או במה, רק שוחט את עצמו.

21. אכילת נבילות וטריפות חמור יותר מחילול שבת קודש (חפץ חיים).

22. מובא בספר שפת אמת (והובא גם בספר שער בת רבים פרשת בא) דפעם אחת בא לפני זקני הרה"ק בעל אוהב ישראל מאפטא ז"ע איש אחד שהי' לו בן שנתפקר ורצה להמיר דתו רח"ל, וביקש מהרב לעזור לו להפוך לכו לטוב, והשיב לו הרב אם אתה יודע שלא אכל חמץ בפסח מעת

שנתפקר אז אפשר להושיעו, ואם לאו לאו. ואמר שזוהו סמיכות ב' כתובים בפרשת כי תשא, אלהי מסכה לא תעשה לך את חג המצות תשמור, עתה"ד ודפח"ח. ומצאתי סמוכין לדבריו הקדושים בזהר (ח"ב קפ"ב). על פסוק הנ"ל "אלהי מסכה לא תעשה לך, את חג המצות תשמור", אלהי מסכה לא תעשה לך וכתוב בתריה את חג המצות תשמור, מאי האי לגבי האי, אלא הכי אוקמוה מאן דאכיל חמץ בפסח (כאילו עביד כוכבים ומזלות למפלה לגרמיה דהא רוא הכי הוא דחמץ בפסח) כמאן דפלה לכוכבים ומזלות איהו, ע"כ.

23. וכתב בספר חסד לאברהם להרה"ק מראדאמסק ז"ע (לפסח, ד"ה ואלה) על פסוק אלהי מסכה לא תעשה לך, את חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות, כי אכילת המצה בשבעת הימים היא שמירה לכל השנה מחטא עבודה זרה, ע"כ. והחתם סופר זצ"ל כתב בתורת משה (קדושים) דרוב אפיקורסות רח"ל בא על ידי אכילת נבילות וטריפות. ובספר שלחה"ט מביא בשם האר"י הק' דכל האוכל מאכלות אסורות נעשה מין ורשע רח"ל.

24. רואים אנו מכל זה ג"כ דהמכשול במאכלות אסורות מביא את האדם לידי מינות ועבודה זרה רח"ל, והוא כדברי זקני הרה"ק מאפטא ז"ע שאמר לאיש שהוא שאם לא אכל בנו חמץ בפסח אפשר להושיעו, כי בזה תלוי כל ענין חטא עבודה זרה, דאם אכל חמץ בפסח ח"ו אין לו הזכות ואפשריות לינצל מחטא עבודה זרה, מה שאין כן אם ניצול מאיסור חמץ.

25. ידוע, התיקון להחטא של הכשלת אלפי יהודים בנבילות וטריפות - על ידי הרב הקדוש בעל "מגלה עמוקות" הגאון הקדוש המקובל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב"ד קראקא - מאורע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמוקות" זצ"ל.

26. אעתיק מזוהר הק' חלק ג' פרשת פנחס, דף רל"א עמוד ב':

וְלֹאֲחֶרֶת שֶׁשָׁטוּ ו' מִן וְשֵׁט בְּרִיבוֹי אֲכִילַת גּוֹל. מֵתֹאֲרָךְ וְנִעְשָׂה שִׁטָּן. וְמִי גֹרֵם זֶה. שִׁטּוֹ הָעַם וְלִקְטוּ. שְׁמוֹת שְׁלֵהֶם שֶׁהִתְעַרְבוּ בְּעַרְב רֶב שׁוֹטִיִּם. שְׁתֹּאוּהוּ שְׁלֵהֶם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁל גּוֹל וְחִמּוֹם שֶׁל שׁוֹד עֲנִיִּים וְאַנְקַת אֲבִיוֹנִים. בְּנוֹן כְּפֹפֶה שׁוֹטִיִּם שְׁאוֹכְלִים בְּלִי טַחֲנִינָה. מֵה כְּתוּב בְּהֶם הַבֶּשֶׂר עוֹדֵנִי בֵּין שְׁנֵיהֶם טֶרֶם יִכְרַת וְאָף ה' חָרָה בְּעַם - זֶה גֹרֵם שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט שִׁטָּן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה. וּמֵתִגְבֵּר עַל כָּל אֵיבָרִים וְעוֹרְקִים בְּשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשׁ לֹא תַעֲשֶׂה. כַּחֲשׁוֹבֵן הַשִּׁטָּן הַסָּר אֶחָד מִגּוֹ כְּבֵד וְיוֹתֵרֵת דִּילָה נִפְקֵת מֵרָה וְאִיהִי חֲרַבָּא דְּמֵלֶאךָ הַמּוֹת דְּנִפְקוּ מִנָּה טַפִּין מֵרִירָן לְקַטְלָא בְּנֵי נִשְׂאָה הַה"ד וְאַחֲרֵיתָהּ מֵרָה כְּלַעֲנָה וְאִיהִי תֵּלִיא בְּכַבֵּד כָּל מֵרַעִין וּמוֹתָא בֵּיה תֵּלִיין וְהָהוּא יוֹמָא דְּרַ"ה (מִשְׁמַנָּא) וּמִשְׁטַטָּא בְּעֵלְמָא לְמַכְנַשׁ כָּל חוֹבֵי עֵלְמָא וְכֹדִין כָּל אֲבִתְרִין דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל אִינוּן בְּעֵאקוּ דְּאִינוּן אֲבָרֵי דְּמֵטְרוֹנִיתָא נֵר יו" נִשְׁמַת אֲדָם שְׁכִינְתָּא קְדִישָׁא וְכֹדִין כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵאקוּ וְנִטְלִי שׁוֹפֵר לְאַתְעֵרָא בֵּיה הָהוּא תְּקִיעָה וְשִׁבְרִים וְתִרְוַעָה.

[מתוך כבד ויותרת שלה יוצאת מרה, והיא חרב של המלאך המות, שיוצאות ממנה טיפות מרות להרוג בני אדם, זה הוא שכתוב ואחריתה מרה כלענה, והיא תלויה בכבד וכל חליים ומות בו תלויים, ואותו יום של ראש השנה משוטטת בעולם לאסוף כל חטאי העולם, ואז כל איברים של אלו ישראל, הם בצרה שהם אברי המלכה, נר ה' נשמת אדם, השכינה הקדושה, ואז כל ישראל בצרה ונטלים שופר לעורר בו אותה תקיעה ושברים ותרועה].

רעיא מהימנא. אמר רעיא מהימנא ודאי בחר דאכרים וערקין דלבא דדמיון לישראל אינון בעאקו

לאחורא ואתהדרר ושט כדבכדמיתא בנגין דהקול קול יעקב. ישראל לית חיליהון באכילה ושתיה כשאר עמין דירתין עלמא דין דחיליהון באכילה ושתיה אלא חיליהון בקול דא דאיהו עלמא דאתי עולם ארוך דאתברי באת יו"ד ובנגין דקול שופר מניה נפיק אמרו רבנן אין פוחתין מעשרה שופרות ובאות י' ודאי אתעביד עולם ארוך דאיהו ו' עלמא דאתי ובאת ה' ברא עלמא דין דאיהו ה' זעירא דבה אכילה ושתיה דאורייתא וכו'.

[אמר הרועה הנאמן, בזה מתבשם השטן ונקפלת נו"ן מן ושט, מה שהיה שטן לפני שב לאחור וחוזר ושט כבתחילה, מפני שהקול קול יעקב, ישראל אין כוחם באכילה ושתיה כשאר עמים שיורשים עולם הזה, שכוחם באכילה ושתיה, אלא כוחם בקול זה, שהוא עולם הבא, עולם ארוך שנברא באות יו"ד, ומפני שקול שופר ממנו יוצא, אמרו חכמים אין פוחתים מעשרה שופרות, ובאות י' וודאי נעשה עולם ארוך, שהוא ו' עולם הבא, ובאות ה' ברא עולם הזה, שהיא ה' קמנה שבה אכילה ושתיה של התורה].

דבי נתן אדלער זי"ע נלחם עם הטבחיים והשוחטים מאכילי טריפות, שבעוון השוחטים נהרגו זנרצחו אח"כ 6 מליון נפשות ישראל ועלו על כבשן האש, מי אשם בכל זה? - הבעל שם טוב הקדוש זי"ע הולך לאזשפצין לבטל הגזירה ולא הצליח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוּב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האביב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח.

וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא דדין ורמוז על זה: ב"זע"ס" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

צריכין לאתערא בקנה דאיהו שופר ודא קנה דריאה כתר דכנפי ריאה לא יכלין לשכבא רוגזא דמרה דאתגברת על ערקין דלבא ועל כל ערקום דאברים דנופא ההוא רוחא דנשיב בהון סליק בקנה דאיהו שופר עלמא דאתי דהכי אוקמוה ושט דומה לעלמא דין דביה אכילה ושתיה קנה דומה לעלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה.

[אמר הרועה הנאמן, וודאי אחד שאיברים ועורקים של הלב שדומים לישראל הם בצרה, צריכים להתעורר בקנה שהוא שופר, וזה קנה הריאה, אחר שכנפי ריאה לא יכולים לשכך רוגז המרה, שמתגברת על עורקי הלב ועל כל עורקי אברי הגוף, אותו רוח שנושב בהם עולה בקנה שהוא שופר עולם הבא, שכך העמידוהו ושט דומה לעולם הזה שבו אכילה ושתיה, קנה דומה לעולם הבא שאין בו אכילה ושתיה].

ולבתר דשט ו' מן ושט ברבוי אכילה דגול. אתארך ואתעביד שטן. ומאן גרים דא שטו העם ולקטו שמוטא דלהון דאתערבו בערב רב שטיין דתאזה דלהון אכילה ושתיה דגול וחמס דשוד עניים ונקת אביונים בנגון כפופה שטיין דאכלין בלא טחינה מה כתיב בהו הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף יו' חרה בעם אתפשט ו' דשטו איהו דרוחיה כפוף ואיהו נ' ודא גרם דאתפשט שטן באכילה ושתיה ואתגבר על כל אברין וערקין בשמ"ה לא תעשה כחושבן השמ"ץ הסר חד דא יום הכפורים דלית ביה אכילה ושתיה וכו'.

[ולאחר ששט ו' מן ושט ברבוי אכילת גול, מתארך ונעשה שטן, ומי גורם זה, שטו העם ולקטו, שמוטא שלהם שהתערבו בערב רב שוטמים, שתאזה שלהם אכילה ושתיה של גול וחמס של שוד עניים ונקת אביונים, בנגון כפופה שוטמים שאוכלים בלי טחינה, מה כתוב בהם הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' חרה בעם, מתפשטת ו' של שטו, הוא שרוחו כפוף והוא נ', וזה גורם שמתפשט שטן באכילה ושתיה, ומתגבר על כל איברים ועורקים בשלש מאות וששים וחמש לא תעשה, כחושבון השמ"ץ הסר אחד, זה יום הכיפורים שאין בו אכילה ושתיה].

רעיא מהימנא. אמר רעיא מהימנא בהאי אתבסם שטן וקמיט נו"ן מן ושט מה דהוה שטן לפני תב

הספרים שידיבק בהם האדם להשביח בהם הם חבורי הרשב"י עליו השלום כמו הזוהר והתקונים ורעיא מהימנא ושיר השירים וסבא

השכל, ובזה בריאה לו, כי הוא ילך לבטח דרכו, וישיג הדרך הישרה, ואף אם יראה אל המעין שאינו מבין, עם כל זה לא יפסיק גרסתם מפומיה, כי נאמן בעל מלאכתו להמציאו נסתר החמה, כי כאשר יגיל איש את בנו פן הקדוש ברוך הוא מזכה לעוסק בכתמה זו מעט מעט ודבר זה נסיתו ויש ראיה אל העצה הזו ממה שהעתקנו מהזוהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.

(אור נערב חלק ג' פרק ג')

אמנם הספרים שידיבק בהם האדם להשביח בהם הם חבורי הרשב"י עליו השלום כמו הזוהר והתקונים ורעיא מהימנא ושיר השירים וסבא וכו' והנה אל המעין בספרים אלה צריך שני דרכים האחד לשנון לשונות פעמים הרבה ולציון לו ציונים כדי שיזכר הבקיות ואל יעמיק ראשונה הרבה, והב' ילמד במקום שני בעיון רב כפי פחו. נמצא אל המעין שתי הלכות בבקיות, הא' בעיון בשעות הנזכרים בפרק א', הב' בבקיות כפי פחו, פעמים ירבה בזה, פעמים ימעט בזה, הכל לפי הצורך השעה והשקט